

TRAUCĒJUMU UN INVALIDITĀTES NOZĪME ANO KONVENCIJAS KONTEKSTĀ

TRAUCĒJUMI

Fizisku, psihisku vai maņu spēju zudums vai anomālija. Paralimpiskajā kontekstā vārds "traucējumi" tiek izmantots attiecībā uz sportista fizisko stāvokli (piemēram, IPC Sportistu klasifikācijas kodeksā).

INVALIDITĀTE

Fiziski, psihiski vai maņu traucējumi ir invaliditāte, ja kopā ar vides un attieksmes radītajiem šķēršļiem tie ierobežo cilvēka spēju kaut ko darīt. Tas ietver, piemēram, spēju mazgāties/apgērbties, staigāt/braukt ar automašīnu, gatavot ēst/paēst, sazināties, būt saprastam, izmantot sabiedrisko transportu un piekļūt izklaides, izglītības un nodarbinātības iespējām. Tas nozīmē, ka cilvēkiem ar invaliditāti nav pieejamas tādas pašas cilvēktiesības kā citiem, un tas liedz viņiem pilnvērtīgi un efektīvi piedalīties sabiedrības dzīvē vienlīdzīgi ar citiem.

Lūk, šāda šķēršļa piemērs - cilvēkam, kuram invaliditātes dēļ ir nepieciešams izmantot ratiņkrēslu, var būt grūti strādāt, taču ne invaliditātes dēļ, bet tāpēc, ka sabiedriskais transports ir nepieejams vai darba vietai var piekļūt tikai pa kāpnēm. Vides šķēršļi ierobežo cilvēka iespējas pilnvērtīgi piedalīties sabiedrības dzīvē.

Vai skolēni var nosaukt šķēršļus, kas traucē cilvēkiem ar invaliditāti pilnvērtīgi piedalīties skolas un vietējās kopienas dzīvē?

VIDES ŠĶĒRŠĻI

Piekļuve:

- ēkām un transportam;
- informācijai;
- tehnoloģijām.

ATTIEKSMES ŠĶĒRŠĻI

Mūsu skatījums uz cilvēkiem ar invaliditāti un veids, kā sabiedrība izvēlas ar viņiem mijiedarboties.

© Bob Martin, OIS/IOC